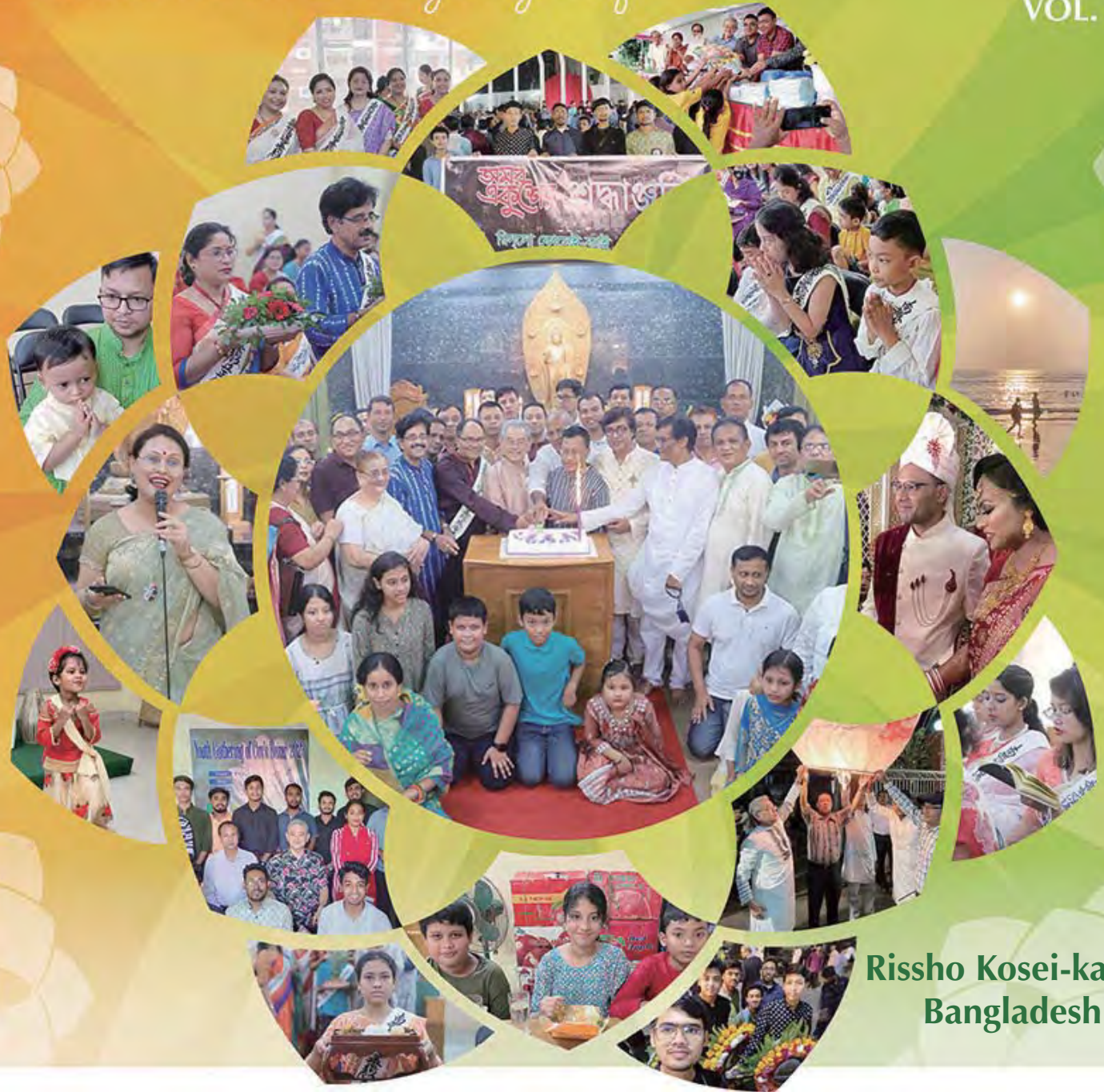

Living the Lotus 4

Buddhism in Everyday Life

2024

VOL. 223

**Rissho Kosei-kai of
Bangladesh**

Living the Lotus Vol. 223 (Tháng 4 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Chấp nhận “mọi thứ như nó vốn có”

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai

“Chân thực” nghĩa là gì?

“Ô kìa dương xỉ nảy chồi, Bên bờ thác nước núi đá vôi, Sắc xuân đã tới tuyệt vời làm sao” —Đây là một bài thơ vui mừng mùa xuân đến do hoàng tử Shiki (hoàng tử thứ bảy của hoàng đế Tenji) sáng tác khi tìm thấy một cây dương xỉ mới nảy chồi ở rìa thác nước chảy dữ dội giữa những tảng đá. Đây là một bài thơ trong ‘Vạn diệp tập (Manyoshu)’ được biên soạn vào thời Nara, và là một bài thơ waka (thơ cổ Nhật Bản) tuyệt vời trong đó tâm trạng hân hoan trong lòng rằng “Xuân đã về rồi nhỉ” được truyền tải tới chúng ta, những người hậu thế.

Chỉ có điều, việc có thể cảm nhận vẻ đẹp của thiên nhiên bằng đôi mắt trong sáng hay chấp nhận mọi thứ như nó vốn có với lòng biết ơn và niềm vui giống như những người trong thời đại Manyoshu (Vạn diệp tập) thì đối với chúng ta ngày nay thật khó để có thể làm được. Những bài thơ như thế này cũng chỉ dạy cho chúng ta về sự u ám trong tâm hồn hay sự thiếu sót của bản thân mình.

Nhân tiện, trong cuộc nói chuyện giữa Đức Thích Tôn và một vị Bà-la-môn được ghi lại trong một cuốn kinh điển cổ có một câu nói rằng “Việc bảo vệ sự chân thực là việc cắt cỏ của tôi”. Đây là câu nói lên rằng “việc bảo vệ sự chân thực” đối với Đức Thích Tôn tương tự như việc cắt cỏ của người canh tác ruộng vườn.

Vậy thì, sự “chân thực” đó là chỉ điều gì ạ? Và việc “bảo vệ” nó là việc như thế nào ạ?

Khi nghe “chân thực”, điều chúng ta nghĩ tới trước tiên là “chân lý”. Vì phật giáo coi trọng việc mỗi người tự nhận thức ra chân lý nên “việc bảo vệ sự chân thực” có thể nhìn nhận là việc sống đời thuận theo chân lý. Chỉ có điều, trong từ “chân lý” trong từ điển phật giáo thì có giải thích là “dáng vẻ như bản chất vốn có” và “bản chất như nó vốn có”. Nếu xét từ việc đó thì việc quan sát “dáng vẻ như bản chất vốn có” của sự vật sự việc mà không xen vào những cảm xúc như thích hay không thích và chấp nhận “mọi thứ như nó vốn có” đó là việc “bảo vệ sự chân thực”, và chúng ta cảm nhận được rằng Đức Thích Tôn cũng nỗ lực để cố đại gọi là nổi phiền não gây cản trở việc đó không mọc tràn lan trong tâm hồn.

Không có cây cỏ nào có tên là cỏ dại

Cho dù có nói như thế, phiền não cũng có thể trở thành động lực để tiến bộ hay hoàn thiện bản thân, và giống như người ta thuyết giảng rằng “phiền não tức bồ đề”, có thể nói rằng phiền não với bồ đề suy cho cùng đều là một thứ. Nếu đúng là con người chính vì có dại phiền não mà được ban cho năng lực để tự nhận thức được chân lý thì phiền não sẽ trở thành thứ đáng biết ơn để làm cho chúng ta sống đời và nuôi dưỡng chúng ta. Có thể là càng là người mang sẵn nổi phiền não to lớn trong người thì càng dễ đi tới sự chuyển biến lớn lao trong tâm hồn. Sở dĩ Đức Thích Tôn diễn tả bằng từ “cắt cỏ” ở đây có lẽ là vì nếu cắt bỏ đi cả cỏ dại gọi là nổi phiền não mọc um tùm trong tâm hồn hễ khi chúng ta lơ đãng để nó không mọc quá cao khi nào thấy cần và cày xới thổ nhượng cho tâm hồn mỗi dịp như thế thì việc đó sẽ trở thành nguồn dưỡng chất giúp mở rộng sự độ lượng trong tâm hồn và sinh ra trí tuệ, và sẽ biến thành một mảnh ruộng tâm hồn màu mỡ và dẻo dai hơn cả trước.

Nếu nói theo việc gọi là cỏ dại thì có một câu chuyện nổi tiếng là nhà phân loại thực vật Tomitaro Makino đã nhắc nhở một phóng viên buột miệng nói ra từ “cỏ dại” rằng “Không có cây cỏ nào gọi là cỏ dại trên đời. Dẫu là cây cỏ như thế nào cũng đều có tên gọi đàng hoàng cả”. Khi lồng ghép vào đó thì trong từng nổi phiền não được ví von với cỏ dại trong tâm hồn trong bài viết này cũng đều có ý nghĩa hay giá trị. Làm cho nổi phiền não kết thúc vẫn là nổi phiền não, hay vận dụng nó cho sự trưởng thành của tâm hồn là do bản thân chúng ta.

Tiếp đây, ngay ngày đầu năm mới năm nay đã xảy ra một trận động đất trên bán đảo Noto gây thiệt hại vô cùng nặng nề. Đối với chúng ta thì đó là một trận động đất chính bản thân nó là tai ách, tuy nhiên nếu chiếu theo lịch sử của trái đất thì đó là một trong những hiện tượng tự nhiên vẫn tiếp tục hoạt động ngay cả trong hiện tại. Việc nhìn thẳng vào sự thật đó như nó vốn có cũng có thể nói là quá trình quan trọng để vận dụng tai ách chuyển thành sự thông thái của nhân loại. Tất nhiên, nhìn thấy tình cảnh quá khốc liệt của những người phải chịu thảm họa, chúng ta không thể chấp nhận hiện thực mà không có cảm xúc gì trong lòng. Chúng ta không thể nào mà không thương tiếc những người đã mất và đồng cảm với những người đang gặp khó khăn trong cuộc sống.

Chúng ta trong quá trình đối mặt với sự thật, chấp nhận nó và bị rối bời bời nhiều cảm xúc khác nhau mà phiền muộn khổ sở sẽ nuôi dưỡng trí tuệ để sống đời tốt đẹp hơn và lòng từ bi để đồng cảm với người khác. Việc đó có thể gọi là sự tinh tấn con đường phật giáo trong suốt cuộc đời.

(Kosei - số tháng 4 năm 2024)

Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai

Lời dạy của người mẹ

Người mẹ của Đức Khai Tổ (Mii) là một người làm việc cật lực tới mức tiếc cả thời gian ngủ, đến mức độ Đức Khai Tổ nghĩ rằng “Mẹ đi ngủ lúc nào nhỉ”.

Công việc vườn tược, chuẩn bị bữa ăn, dọn dẹp, giặt giũ, may vá... Hơn nữa là mẹ còn không có thời gian nghỉ ngơi khi lúc thì dệt vải lúc thì chăm sóc tằm. Cho dù là thế, mẹ vẫn không ngừng mỉm cười và tiếp xúc với các con một cách dịu dàng.

Về thái độ sống như thế của mẹ mình, Đức Khai Tổ đã viết là “Đức Quan Âm chân chính đích thực” trong cuốn sách ‘Tự truyện Khai Tổ Niwano — Bảy mươi năm đi tìm con đường’ do Người viết.

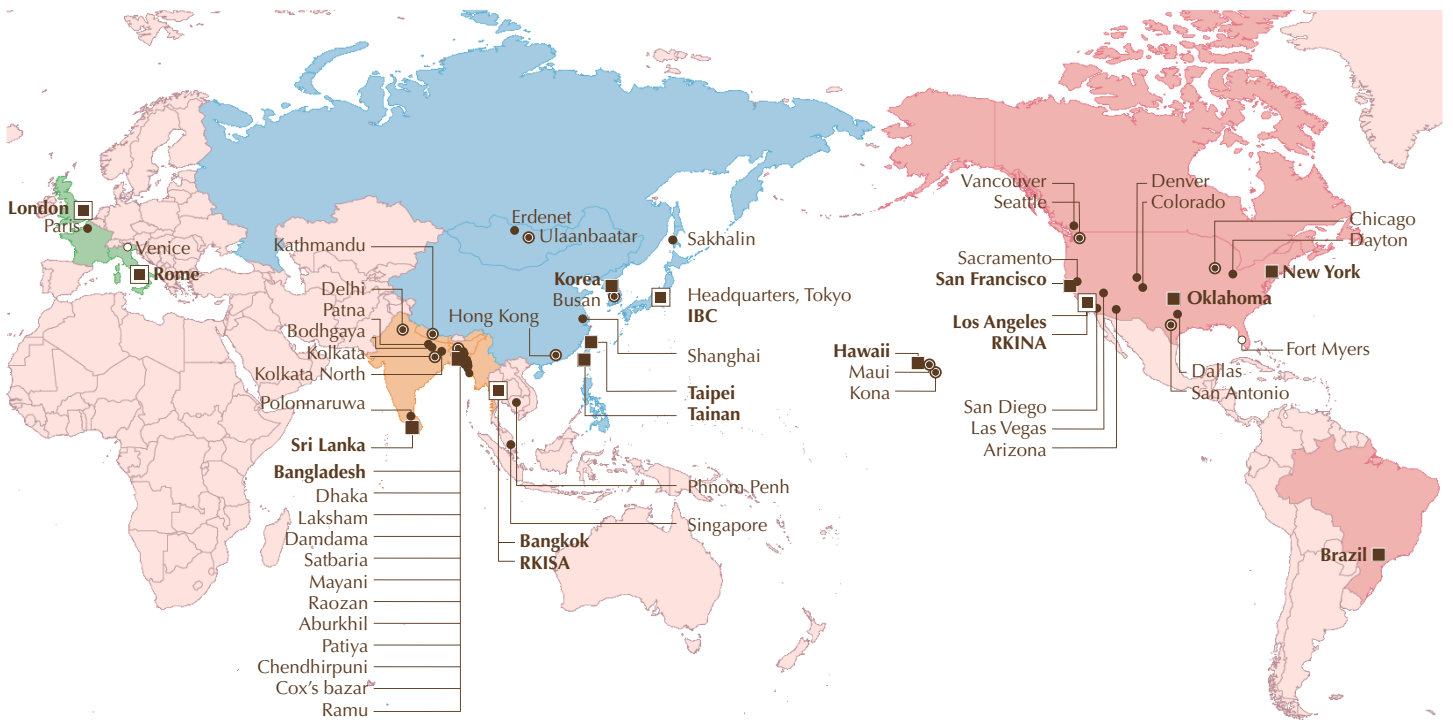

Mách nhỏ

Trong khoảng thời gian Đức Khai Tổ đã trở về Suganuma thì người mẹ qua đời ở tuổi 43, một độ tuổi còn rất trẻ. Đức Khai Tổ đã viết trong cuốn sách của mình rằng “Tới giờ tôi vẫn không sao cảm được nước mắt khi nghĩ đến mẹ tôi, một người cứ hết làm việc này lại làm việc nọ và qua đời mà không có niềm vui nào đúng nghĩa”.

🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸

Information about
local Dharma centers

Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp